

การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมครูผู้ฝึกสอนกีฬารักบี้ฟุตบอล ในโรงเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา

ภาณุพงษ์ จำปา บัญชา ชลาภิรมย์ และสุนะ ตั้งศกัภัย
คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมครูผู้ฝึกสอนกีฬารักบี้ฟุตบอลในโรงเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา และศึกษาประสิทธิภาพของหลักสูตร ด้านความรู้ ด้านเจตคติ และด้านการปฏิบัติของครูพลศึกษา มีขั้นตอนการวิจัย 1) พัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมโดยการสังเคราะห์ข้อมูลจากงานวิจัย และสัมภาษณ์เชิงลึกผู้เชี่ยวชาญ เพื่อหาความต้องการจำเป็นในการ จัดทำร่างหลักสูตรฝึกอบรมครูผู้ฝึกสอนกีฬารักบี้ฟุตบอลในโรงเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา และสังเคราะห์ความสอดคล้องของความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 6 ท่าน โดยการสนทนากลุ่ม 2) ศึกษาประสิทธิภาพของหลักสูตรโดยใช้กลุ่มตัวอย่างได้แก่ ครูพลศึกษาจำนวน 23 คน จากการเลือกแบบเจาะจง ดำเนินการฝึกอบรมจำนวน 3 วัน และเก็บข้อมูล 3 ระยะ ได้แก่ ก่อนอบรม หลังอบรม และระยะติดตามผล (หลังอบรม 4 สัปดาห์) วิเคราะห์ข้อมูล และนำค่าเฉลี่ยคะแนนทั้ง 3 ด้าน มาวิเคราะห์ความแปรปรวนหลายตัวแปร (Multivariate Analysis of Variance : MANOVA) ที่ระดับความมีนัยสำคัญทางสถิติ .05

ผลการวิจัยพบว่า

1) หลักสูตรฝึกอบรม มีโครงสร้างเนื้อหาหลักสูตรฝึกอบรมประกอบด้วย (1) กฎ กติกา กีฬารักบี้ฟุตบอล (2) ทักษะพื้นฐานเกี่ยวกับการเล่นกีฬารักบี้ฟุตบอล (3) โภชนาการสำหรับกีฬารักบี้ฟุตบอล (4) หลักการฝึกซ้อมกีฬารักบี้ฟุตบอล (5) การสร้างเสริมสมรรถภาพทางกายในกีฬารักบี้ฟุตบอล (6) ความปลอดภัยและการป้องกันการบาดเจ็บในกีฬารักบี้ฟุตบอล (7) การทดสอบและการประเมินสมรรถภาพทางกาย (8) หลักการวางแผนการฝึกซ้อมและการเขียนแผนฝึกซ้อม

2) หลักสูตรฝึกอบรมส่งผลให้ค่าเฉลี่ยคะแนนด้านความรู้ ด้านเจตคติ และด้านการปฏิบัติของผู้เข้าอบรมในระยะหลังอบรมและระยะติดตามผลสูงกว่าก่อนอบรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ด้านการปฏิบัติพบค่าเฉลี่ยคะแนนในระยะติดตามผลสูงกว่าระยะหลังอบรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่าหลักสูตรฝึกอบรมมีประสิทธิภาพในการพัฒนาครูผู้ฝึกสอนกีฬารักบี้ฟุตบอลของครูพลศึกษาทั้งในด้านความรู้ ด้านเจตคติและด้านการปฏิบัติ

คำสำคัญ: การพัฒนาหลักสูตร / หลักสูตรฝึกอบรม / ครูผู้ฝึกสอนกีฬา

Corresponding Author: นายภาณุพงษ์ จำปา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
E-mail: Panupong999555@gmail.com

DEVELOPMENT OF A TRAINING CURRICULUM FOR RUGBY FOOTBALL TEACHER COACHES IN SECONDARY SCHOOLS

Panupong Jampa, Bancha Chalapirom, Suthana Tingsabhat
Faculty of Education, Chulalongkorn University

Abstract

The aims of this study were to develop and evaluate the effectiveness of a training curriculum of rugby football teacher coaches in secondary schools. A training curriculum was provided by the reviews of literatures and in-depth interview with rugby football-experts. Focus group interview with six experts was conducted to analyze the Index of Item Objective Congruence of training curriculum. The effectiveness of three day-training curriculum was assessed by the mean scores of 23 purposively selected teachers from three domains; knowledge, attitude and practice at pre-course, post-course and follow-up assessment. Mean scores were analyzed by Multivariate Analysis of Variance: MANOVA measure at the statistical significance level of .05.

The result showed that the main topics of training curriculum of rugby football teacher coaches were 1) Rules of the rugby football, 2) basic skills of the rugby football, 3) nutrition of the rugby football, 4) training course of the rugby football, 5) physical fitness improvement for the rugby football, 6) first aid and injury prevention of the rugby football, 7) analyze and evaluation on physical fitness of the rugby football, 8) the principle of periodization of the rugby football.

The mean scores of knowledge, attitude and practice at post-course and follow-up were significantly higher than pre-course assessment at the levels of .05. The significant higher score of practice at follow-up were found higher than that of post-course assessment. The research finding supported the high effectiveness of training curriculum of rugby football teacher coaches in knowledge, affective and practice development.

Keywords: Curriculum Development / Training Course / Teacher Coach

Corresponding Author: Mr.Panupong Jampa. Faculty of Education, Chulalongkorn University.
E-mail: Panupong999555@gmail.com

บทนำ

พลศึกษาเป็นวิชาที่พัฒนาผู้เรียนให้มีศักยภาพทางร่างกาย ซึ่งเป็นการส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดความเจริญทางด้านร่างกาย ด้านจิตใจ ด้านสังคมและด้านอารมณ์ ซึ่งวิชาพลศึกษามีกระบวนการพัฒนาผู้เรียนโดยใช้กิจกรรมทางด้านพลศึกษาหรือกีฬาที่เป็นสื่อกลางในการพัฒนาผู้เรียน (Pierchob, V., 2018) และ (Phutchan, P., 2004) ได้กล่าวว่า วิชาพลศึกษาเป็นศาสตร์สาขาวิชาที่มุ่งเน้นพัฒนาให้ผู้เรียนมีความเจริญงอกงามและพัฒนาการด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคม ตลอดจนเสริมสร้างความเป็นพลเมืองที่ดีแก่ชาติ ซึ่งกิจกรรมการเคลื่อนไหวเป็นสื่อกลางวิชาพลศึกษาจะสามารถที่บรรลุผลตามเป้าหมายที่วางไว้ได้นั้น ขึ้นอยู่กับการจัดโปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียนเป็นสำคัญ โดยเฉพาะอย่างยิ่งโรงเรียนในระดับมัธยมศึกษา ซึ่งจะเป็นการพัฒนาศักยภาพของนักเรียนให้เกิดประสิทธิภาพอย่างยิ่งซึ่งบุคลากรเหล่านี้จะเป็นกำลังที่สำคัญในการพัฒนาสังคม และประเทศชาติต่อไป

Pierchob, V. (2018) ได้เสนอว่าโปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียนควรประกอบด้วยโปรแกรมดังต่อไปนี้

1. โปรแกรมการสอนพลศึกษาในชั้นเรียน
2. โปรแกรมการแข่งขันกีฬภายในโรงเรียน
3. โปรแกรมการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน
4. โปรแกรมการจัดพลศึกษาพิเศษ

กีฬารักบี้ฟุตบอลเป็นที่ได้รับความนิยมเป็นอย่างมาก แต่สำหรับในประเทศไทยจำนวนนักเรียนที่สนใจเล่นและเข้าร่วมแข่งขันยังมีจำนวนน้อย ซึ่งจะสังเกตได้จากจำนวนโรงเรียนที่มีการเล่นและการส่งเสริมให้อยู่ในโปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียน อีกทั้งอัตราการเพิ่มขึ้นของนักกีฬาที่มีอัตราคงที่และมีแนวโน้มที่จะลดลง ซึ่งกีฬารักบี้ฟุตบอล เป็นกิจกรรมพลศึกษาที่มีความสำคัญซึ่งมีลักษณะรูปแบบการเล่นที่ส่งเสริมให้ผู้เล่นให้มีร่างกายที่แข็งแรง มีความอดทน มีระเบียบวินัยในตัวเอง และทำให้เกิดความรักสามัคคีในหมู่คณะ อีกทั้งยังเป็นการฝึกให้ผู้เล่นมีน้ำใจนักกีฬาและพัฒนากระบวนการคิดแบบวิเคราะห์ สังเคราะห์ เกิดขึ้นกับผู้เรียน ซึ่งในปัจจุบันกีฬารักบี้ฟุตบอลยังเป็นกิจกรรมทางพลศึกษาที่ครูผู้ฝึกสอนกีฬายังให้ความสำคัญและเห็นประโยชน์ของกีฬานี้ เช่น โรงเรียนวชิราวุธวิทยาลัย โรงเรียนโรงเรียน ภ.ป.ร. ราชวิทยาลัย ในพระบรมราชูปถัมภ์ โรงเรียนประจำอีกหลายโรงเรียน และโรงเรียนในต่างจังหวัด ซึ่งในโรงเรียนจะมีผู้ฝึกสอนกีฬาเป็นผู้ถ่ายทอดและสอนการเล่นให้กับนักเรียน

นอกจากนี้ในการจัดการแข่งกีฬานักเรียนนักศึกษาแห่งชาติ นักกีฬาซึ่งเป็นนักเรียนที่อยู่ในระดับมัธยมศึกษา ผู้ฝึกสอนจึงเป็นกลไกที่สำคัญที่จะพัฒนานักกีฬา ที่จะส่งเสริมให้เป็นนักกีฬาที่ดีหรือเป็นตัวแทนในระดับชาติต่อไป ซึ่งปัจจุบันผู้ฝึกสอนกีฬารักบี้ฟุตบอลที่ส่งเสริมเข้าร่วมการแข่งขัน ผู้ฝึกสอนกีฬารักบี้ฟุตบอลยังต้องมีพื้นฐานด้านความรู้ความสามารถที่ดีใน ด้านการปฏิบัติงาน และด้านการปฏิบัติตน (Jampra, P., 2013) ซึ่งเป็นคุณลักษณะที่จำเป็นของการเป็นครูผู้ฝึกสอนกีฬารักบี้ฟุตบอล หากมองย้อนกลับมาครูผู้ฝึกสอนกีฬารักบี้ฟุตบอลในประเทศไทยมีจำนวนน้อย อีกทั้งเพื่อเป็นการยกระดับคุณภาพของนักเรียนซึ่งเป็นกำลัง

สำคัญของชาติ ครูผู้ฝึกสอนกีฬาควรมีความรู้ ความสามารถ มีทักษะที่เหมาะสมกับยุคสมัยที่วิวัฒนาการด้านเทคโนโลยี การพัฒนาด้านร่างกาย จิตใจ ของนักเรียนให้มีขีดความสามารถสูงขึ้น และการเป็นครูผู้ฝึกกีฬาเป็นศาสตร์และศิลป์ที่พยายามทำให้ทีมดีขึ้นจะเห็นได้ว่าครูผู้ฝึกสอนกีฬาเป็นบุคคลที่สำคัญมาก (Attachoo, A., 1995) ดังนั้น ผู้ฝึกสอนกีฬาควรจะเป็นผู้ที่มีความรู้ ความสามารถและควรมีทักษะ ดังนี้

1. ความรู้และทักษะเฉพาะกีฬา ครูผู้ฝึกสอนกีฬาที่มีความสนใจ ความชอบในกีฬานั้นๆ มีประสบการณ์ มีทักษะส่วนบุคคล และสามารถแสดงหรือทำตัวอย่างให้ดูได้เป็นอย่างดี
2. มีทักษะในเชิงแนวคิด ซึ่งครูผู้ฝึกสอนกีฬาจะต้องมีความเป็นผู้นำ การวางแผน การวิเคราะห์ปัญหา และการตัดสินใจ มีความมุ่งมั่นและมองการณ์ไกล มีความสามารถในการจัดการและแนะนำชี้แนะที่จะพาทีมไปถึงเป้าหมายให้ได้
3. ทักษะในเชิงบริหารครูผู้ฝึกสอนกีฬาจะต้องเป็นครูที่ดีด้วย เป็นนักจัดการที่ดีเกี่ยวกับตารางการฝึกหัด วิธีฝึกหัด จัดกลุ่มในการฝึกหัดให้นักกีฬาและผู้ร่วมงานมีความสุขที่ได้ฝึกหัด เต็มใจ และมีการรวมกันเป็นหนึ่งเดียว คือ ทำอะไรที่ทำพร้อมเพรียงกัน มีจิตใจมุ่งมั่นที่จะนำทีมไปสู่ชัยชนะร่วมกัน มีระบบติดตามและประเมินผลที่ดี
4. ทักษะในเชิงมนุษยสัมพันธ์ ครูผู้ฝึกสอนกีฬาจะต้องมีความเป็นผู้นำ ยอมรับและฟังความคิดเห็นของบุคคลอื่นเข้าใจคนอื่น มีการให้กำลังใจทำงานร่วมกับคนอื่นๆ ได้ดี

การฝึกอบรมครูพลศึกษา (Goldstein & Ford, 2002) เป็นกระบวนการจัดการเรียนรู้เพื่อเพิ่มพูนความรู้ ทักษะ ความสามารถ และทัศนคติ ของครูพลศึกษาซึ่งจะช่วยปรับปรุงให้การปฏิบัติงานของครูให้มีประสิทธิภาพสูงขึ้น และ (Wexley & Latham, 2002) ได้เสนอการฝึกอบรมเป็นโครงการที่ช่วยส่งเสริมให้ครูมีคุณสมบัติในการทำงานที่สูงขึ้น การฝึกอบรมครูผู้ฝึกสอนกีฬามีวัตถุประสงค์สำคัญ 3 ประการ ดังนี้

1. เพื่อสร้างเสริมความตระหนักในตนเองของครู
2. เพื่อพัฒนาทักษะการทำงานของครู
3. เพื่อเพิ่มแรงจูงใจให้กับครู

การฝึกอบรมครู คือ การจัดประสบการณ์การเรียนรู้ให้แก่ครู เพื่อพัฒนาปรับปรุงการทำงานให้ดีขึ้น และเพื่อให้ครูมีทัศนคติที่ดีขึ้นอีกทั้งมีกำลังใจในการทำงาน (Nadler & Nadler, 1989) การพัฒนาครูจึงเป็นสิ่งที่มิเป้าหมายในระยะยาวและมุ่งหวังผลในด้านการช่วยให้ครู มีความรู้ความสามารถในการปฏิบัติงานและมีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น ในขณะที่การฝึกอบรมครูระยะสั้นเป็นการมุ่งเน้น เพื่อการแก้ไขข้อบกพร่องจุดอ่อนในการปฏิบัติงานของครู และ (Srichatphimuk, S., 1990) ได้กล่าวถึง การพัฒนาครูเป็นกระบวนการที่ประกอบด้วยรูปแบบและวิธีการหลากหลาย เช่น การฝึกอบรม การหมุนเวียนงาน การดูงาน การสอนงาน ซึ่งประโยชน์ของการฝึกอบรมครู (Johnson, 1976; McGehee & Thayer, 1961) อ้างถึงใน (Samittthikrai, C., 2015) เป็นเครื่องมือชนิดหนึ่งซึ่งได้รับการจัดขึ้นเพื่อเสริมสร้างประสิทธิภาพในการจัดการเรียนการสอน การเป็นผู้ฝึกสอนกีฬารักบี้ฟุตบอลในโรงเรียนของโรงเรียน ดังนั้นการฝึกอบรมครูควรจะตอบสนองต่อเป้าหมายของโรงเรียนการฝึกอบรมมีบทบาทในการปรับปรุงประสิทธิผลของครูผู้ฝึกสอนกีฬารักบี้ฟุตบอลในโรงเรียนดังต่อไปนี้

1. ช่วยพัฒนาความรู้
2. พัฒนาทักษะความสามารถการปฏิบัติ
3. ช่วยส่งเสริมและมีเจตคติที่ดีของผู้เข้ารับการฝึกอบรม
4. ช่วยประหยัดและลดค่าใช้จ่ายในการดำเนินงาน
5. ช่วยปรับปรุงและพัฒนาความสัมพันธ์ของบุคลากรในโรงเรียนเพิ่มพูนขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงาน
6. เพื่อเป็นการจัดเตรียมหรือเตรียมการในการพัฒนาเพื่อเดินไปสู่เป้าหมายในอนาคต
7. ช่วยให้ เป็นบุคลากรที่ไม่ล่าช้า

จากความสำคัญของการเป็นครูผู้ฝึกสอนกีฬารักบี้ฟุตบอล ประโยชน์ที่เกิดขึ้นจากฝึกอบรมที่จะส่งผลให้เกิดความสามารถในด้านต่างๆ ที่จะเป็นการพัฒนาขีดความสามารถของครูพลศึกษาซึ่งเป็นบุคคลที่จะถ่ายทอดความรู้ที่ดี ถูกต้อง ทันสมัยอีกทั้งตรงตามความต้องการในขณะนั้นของครูผู้ฝึกสอนกีฬารักบี้ฟุตบอล และครูพลศึกษาที่สนใจในกีฬารักบี้ฟุตบอล ดังนั้นจึงเป็นที่มาของ ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะ พัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมครูผู้ฝึกสอนกีฬารักบี้ฟุตบอลในโรงเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมครูผู้ฝึกสอนกีฬารักบี้ฟุตบอลในโรงเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา
2. เพื่อศึกษาประสิทธิผลของการใช้หลักสูตรฝึกอบรมครูผู้ฝึกสอนกีฬารักบี้ฟุตบอลในโรงเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรในการวิจัยครั้งนี้คือ ครูพลศึกษาในโรงเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา ที่สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) กระทรวงศึกษาธิการ
2. กลุ่มตัวอย่าง
ครูพลศึกษาในโรงเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา จำนวน 23 คน ทำการเลือกแบบเจาะจง
3. ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย
 - 3.1 ตัวแปรต้น คือ หลักสูตรฝึกอบรมครูผู้ฝึกสอนกีฬารักบี้ฟุตบอลในโรงเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา
 - 3.2 ตัวแปรตาม คือ ประสิทธิผลของการใช้หลักสูตรฝึกอบรมครูผู้ฝึกสอนกีฬารักบี้ฟุตบอลในโรงเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา

ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย

ขั้นตอนการดำเนินการวิจัยแบ่งออกเป็น ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาข้อมูลพื้นฐาน วิเคราะห์สภาพและปัญหาในปัจจุบัน โดยการศึกษาเอกสาร (Documentary Research) วิเคราะห์ สังเคราะห์แนวคิด ทฤษฎี จากตำรา เอกสาร รายงานการวิจัยทั้งในและต่างประเทศที่เกี่ยวข้อง

ขั้นตอนที่ 2 วิเคราะห์ความต้องการของหลักสูตร และสังเคราะห์แนวคิด ทฤษฎี เนื้อหาสาระ จากการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-Depth Interview) จากผู้เชี่ยวชาญ ผู้ให้ข้อมูลหลัก (Key Informants) เกี่ยวกับการสร้างหลักสูตรครูผู้ฝึกสอนกีฬารักบี้ฟุตบอลในโรงเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา (Chantavanich, S., 2010)

ขั้นตอนที่ 3 การจัดทำร่างหลักสูตรฝึกอบรมเป็นการจัดทำโครงร่างหลักสูตร จากผลการศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน นำมากำหนดองค์ประกอบของหลักสูตรดำเนินการจัดทำร่างหลักสูตร โดยมากำหนดองค์ประกอบร่างหลักสูตรฝึกอบรม ดังนี้

1. หลักการและความสำคัญของหลักสูตร
2. วัตถุประสงค์ของหลักสูตร
3. คุณสมบัติของผู้เข้ารับการฝึกอบรมและคุณสมบัติของวิทยากร
4. จำนวนผู้เข้ารับการฝึกอบรม
5. ระยะเวลา
6. โครงสร้างหลักสูตร
7. เนื้อหาสาระของหลักสูตรฝึกอบรม คำอธิบายรายวิชา
8. กิจกรรมการฝึกอบรม
9. สื่อการฝึกอบรม
10. การประเมินผลหลักสูตรฝึกอบรม

ขั้นตอนที่ 4 การตรวจสอบประสิทธิภาพของร่างหลักสูตรฝึกอบรม โดยการใช้วิธีการสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion) จากผู้ทรงคุณวุฒิ 6 ท่าน โดยวิธีการวิเคราะห์ข้อมูลแบบอุปนัย (Analytic Induction) โดยการวิเคราะห์ข้อมูลแบบการสร้างข้อสรุป ตีความ จากการแสดงความคิดเห็นในการประชุมที่ได้จากการบันทึก นำมาสร้างเป็นข้อสรุปสาระในความเห็นที่สอดคล้อง แล้วนำผลที่ได้รวมทั้งข้อเสนอแนะต่างๆ จากผู้ทรงคุณวุฒิมาแก้ไขปรับปรุงให้สมบูรณ์เป็นหลักสูตรฝึกอบรม โดยคุณสมบัติของผู้ทรงคุณวุฒิในสาขาวิชาต่างๆ ดังนี้

1. ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการพัฒนาหลักสูตร หลักสูตรและการสอน
 - เป็นผู้เชี่ยวชาญและเป็นผู้เกี่ยวข้องด้านหลักสูตร การพัฒนาหลักสูตรและมีประสบการณ์การทำงานไม่ต่ำกว่า 20 ปี
 - มีคุณวุฒิระดับปริญญาโท หรือระดับปริญญาเอกขึ้นไป และมีตำแหน่งทางวิชาการไม่ต่ำกว่า ผู้ช่วยศาสตราจารย์
2. ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการเป็นผู้ฝึกสอนกีฬา
 - เป็นผู้เชี่ยวชาญและเป็นผู้เกี่ยวข้องด้านผู้ฝึกสอนกีฬา ครูพลศึกษา และมีประสบการณ์การทำงานไม่ต่ำกว่า 20 ปี

- มีคุณวุฒิระดับปริญญาโท หรือระดับปริญญาเอกขึ้นไป และมีตำแหน่งทางวิชาการไม่ต่ำกว่า ผู้ช่วยศาสตราจารย์

3. ผู้ทรงคุณวุฒิด้านกีฬารักบี้ฟุตบอล

- เป็นผู้เชี่ยวชาญและเป็นผู้เกี่ยวข้องด้านกีฬารักบี้ฟุตบอล ในระดับชาตินานาชาติ มีผลงานเป็นที่ประจักษ์และมีประสบการณ์การทำงานไม่ต่ำกว่า 15 ปี

- มีคุณวุฒิระดับปริญญาโท หรือระดับปริญญาเอกขึ้นไป

ขั้นตอนที่ 5 การศึกษาผลการใช้หลักสูตรฝึกอบรม ทดลองใช้หลักสูตรนำร่อง (Pilot Study) ศึกษาผลการใช้หลักสูตรฝึกอบรมและหาคุณภาพของเครื่องมือ จัดการฝึกอบรมนำร่อง จำนวน 1 วัน จำนวน 30 คน

ขั้นตอนที่ 6 การศึกษาคุณภาพของหลักสูตรฝึกอบรมจากการทดลองใช้หลักสูตรนำร่องปรับปรุงแก้ไขหลักสูตรฝึกอบรมและเครื่องมือศึกษาประสิทธิภาพของหลักสูตรฝึกอบรม

ขั้นตอนที่ 7 การศึกษาผลการใช้หลักสูตรฝึกอบรม โดยดำเนินการศึกษาผลการใช้หลักสูตรฝึกอบรม ครูผู้ฝึกสอนกีฬารักบี้ฟุตบอลในโรงเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นโดยนำฝึกอบรมกับครูพลศึกษา ในโรงเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา

ขั้นตอนที่ 8 การติดตามผลการใช้หลักสูตรฝึกอบรมกับครูผู้ฝึกสอนกีฬารักบี้ฟุตบอลในโรงเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา ที่ผ่านการฝึกอบรมเสร็จแล้ว 4 สัปดาห์

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณใช้สถิติ ดังนี้

1. การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ จากการสัมภาษณ์เชิงลึกโดยใช้วิธีแบบจำลองของ สตีเฟ่น ทูลมิน (Toulmin's Model) (Pilantha O Vat, A., 2009)

2. คำนวณค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของคะแนนความรู้ เจตคติ และการปฏิบัติ

3. วิเคราะห์ความแปรปรวนหลายตัวแปร (Multivariate Analysis of Variance : MANOVA) เพื่อวิเคราะห์ประสิทธิภาพของหลักสูตรฝึกอบรมครูผู้ฝึกสอนกีฬารักบี้ฟุตบอลในโรงเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา ต่อค่าเฉลี่ยคะแนนของผู้เข้ารับการฝึกอบรม ด้านความรู้ ด้านเจตคติ และด้านการปฏิบัติ จำแนกตามช่วงเวลา ในการวัด ได้แก่ ก่อนเข้ารับการฝึกอบรม หลังเข้ารับการฝึกอบรม และระยะติดตามผล (หลังเข้ารับการฝึกอบรม 4 สัปดาห์)

ผลการวิจัย

ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิจัยออกเป็น 2 ตอน ได้แก่

ตอนที่ 1 ผลการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมครูผู้ฝึกสอนกีฬารักบี้ฟุตบอลในโรงเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา ที่สมบูรณ์มีองค์ประกอบดังนี้ดังนี้

1. ผลการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมครูผู้ฝึกสอนกีฬารักบี้ฟุตบอลในโรงเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา
ผลจากการศึกษาต้องการจำเป็นของหลักสูตรจากผู้เชี่ยวชาญ โดยการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-Depth Interview)
จากผู้เชี่ยวชาญ ผู้ให้ข้อมูลหลัก (Key Informants) และสังเคราะห์ความต้องการของหลักสูตรฝึกอบรมได้
ดังต่อไปนี้

- 1.1 กฎ กติกา กีฬารักบี้ฟุตบอล
- 1.2 ทักษะพื้นฐานเกี่ยวกับการเล่นกีฬารักบี้ฟุตบอล
- 1.3 โภชนาการสำหรับกีฬารักบี้ฟุตบอล
- 1.4 หลักการฝึกซ้อมกีฬารักบี้ฟุตบอล
- 1.5 การสร้างเสริมสมรรถภาพทางกายในกีฬารักบี้ฟุตบอล
- 1.6 ความปลอดภัยและการป้องกันการบาดเจ็บในกีฬารักบี้ฟุตบอล
- 1.7 การทดสอบและการประเมินสมรรถภาพทางกาย
- 1.8 การวางแผนและการเขียนแผนฝึกซ้อม
- 1.9 ด้านอื่นๆ จิตวิทยาการกีฬา การวิเคราะห์เกมการแข่งขัน การใช้เทคโนโลยีทางการแข่งขัน

การบริหารและการจัดการทีมกีฬา การได้ปในกีฬา การฟื้นฟูสมรรถภาพร่างกาย

2. ผลการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ

ตารางที่ 1 ตารางแสดงค่าคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ใน การเก็บรวบรวมข้อมูล	IOC	ค่าความเที่ยง (Reliability)	ค่าอำนาจจำแนก (Discrimination)	ค่าความยาก-ง่าย (Difficulty index)
แบบวัดความรู้	1.0	0.91	0.25 - 0.83	0.20 – 0.77
แบบวัดเจตคติ	0.98	0.90	-	-
แบบประเมินการปฏิบัติ	1.0	0.85	-	-

ตอนที่ 2 ผลการศึกษาประสิทธิภาพของการใช้หลักสูตรฝึกอบรมครูผู้ฝึกสอนกีฬารักบี้ฟุตบอลใน
โรงเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา

ตารางที่ 2 ตารางแสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน คะแนนสูงสุด คะแนนต่ำสุด ประสิทธิภาพของหลักสูตร ฟุตบอลของผู้เข้ารับการฝึกอบรม

คะแนน	ช่วงเวลาวัด	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	คะแนนสูงสุด	คะแนนต่ำสุด
ด้านความรู้	ก่อนเข้ารับการฝึกอบรม	9.000	2.153	14.000	6.000
	หลังเข้ารับการฝึกอบรม	14.826	2.229	18.000	11.000
	ระยะติดตามผล	16.391	1.500	19.000	14.000
ด้านเจตคติ	ก่อนเข้ารับการฝึกอบรม	3.400	0.370	4.950	3.100
	หลังเข้ารับการฝึกอบรม	4.280	0.117	4.450	4.050
	ระยะติดตามผล	4.294	0.201	4.550	3.950
ด้านการปฏิบัติ	ก่อนเข้ารับการฝึกอบรม	2.887	0.288	3.700	2.400
	หลังเข้ารับการฝึกอบรม	3.052	0.117	3.800	2.750
	ระยะติดตามผล	4.052	0.178	4.450	3.750

ตารางที่ 3 การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยด้านความรู้ ด้านเจตคติ และด้านการปฏิบัติของผู้เข้ารับการฝึกอบรม ก่อนเข้ารับการฝึกอบรม หลังเข้ารับการฝึกอบรม และระยะติดตามผล (หลังเข้ารับการฝึกอบรม 4 สัปดาห์) เป็นรายคู่ โดยวิธี LSD (n=23)

คะแนน	คู่เปรียบเทียบ	ความแตกต่างค่าเฉลี่ย	p
ด้านความรู้	Pre-Post	-5.8261	.000*
	Post-Foll	-7.3913	.000*
	Foll-Pre	-1.5652	.010*
ด้านเจตคติ	Pre-Post	-0.8804	.000*
	Post-Foll	-0.8935	.000*
	Foll-Pre	-0.0130	.861*
ด้านการปฏิบัติ	Pre-Post	-0.1652	.021*
	Post-Foll	-1.1652	.000*
	Foll-Pre	-1.0000	.000*

*p<.05

สรุปผลการวิจัย

1. ผลการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมครูผู้ฝึกสอนกีฬารักบี้ฟุตบอลในโรงเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาชั้นนี้ ผลการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมครูผู้ฝึกสอนกีฬารักบี้ฟุตบอลในโรงเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา ผลจากการศึกษา ต้องการจำเป็นของหลักสูตร จากผู้เชี่ยวชาญ โดยการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-Depth Interview) จากผู้เชี่ยวชาญ ผู้ให้ข้อมูลหลัก (Key Informants) และสังเคราะห์ความต้องการของหลักสูตรฝึกอบรมได้ดังต่อไปนี้

1. กฎ กติกา กีฬารักบี้ฟุตบอล
2. ทักษะพื้นฐานเกี่ยวกับการเล่นกีฬารักบี้ฟุตบอล
3. โภชนาการสำหรับกีฬารักบี้ฟุตบอล
4. หลักการฝึกซ้อมกีฬารักบี้ฟุตบอล
5. การสร้างเสริมสมรรถภาพทางกายในกีฬารักบี้ฟุตบอล
6. ความปลอดภัยและการป้องกันการบาดเจ็บในกีฬารักบี้ฟุตบอล
7. การทดสอบและการประเมินสมรรถภาพทางกาย
8. การวางแผนและการเขียนแผนฝึกซ้อม
9. ด้านอื่นๆ จิตวิทยาการกีฬา การวิเคราะห์เกมส์การแข่งขัน การใช้เทคโนโลยีทางการแข่งขัน การบริหารและการจัดการทีมกีฬา การได้ปในกีฬา การฟื้นฟูสมรรถภาพร่างกาย

ตอนที่ 2 ผลการศึกษาประสิทธิภาพของการใช้หลักสูตรฝึกอบรมครูผู้ฝึกสอนกีฬารักบี้ฟุตบอล ในโรงเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา

ผู้เข้ารับการฝึกอบรมมีพัฒนาการค่าเฉลี่ยของคะแนนด้านความรู้ เจตคติ และการปฏิบัติ หลังการเข้ารับการฝึกอบรมมากกว่าก่อนเข้ารับการฝึกอบรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และผู้เข้ารับการฝึกอบรม มีพัฒนาการค่าเฉลี่ยของคะแนนด้านความรู้และการปฏิบัติ ระยะติดตามผลมากกว่าระยะหลังเข้ารับการฝึกอบรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผล

1. ผลการวิจัยการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมครูผู้ฝึกสอนกีฬารักบี้ฟุตบอลในโรงเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา จากการศึกษาค้นคว้าความต้องการจำเป็นในการฝึกอบรมครูผู้ฝึกสอนกีฬาจากการวิเคราะห์สังเคราะห์ และตรวจสอบคุณภาพของเนื้อหาสาระในการฝึกอบรมครูผู้ฝึกสอน ผลพบว่าครูผู้ฝึกสอนกีฬารักบี้ฟุตบอล ในโรงเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา มีความต้องการและความจำเป็นในด้านเนื้อหาสาระในการฝึกอบรมจำนวน 8 เรื่อง

1.1 กฎ กติกา กีฬารักบี้ฟุตบอล ผู้เชี่ยวชาญได้ให้ความคิดเห็นที่สอดคล้องกันในเรื่องของกฎกติกา กีฬารักบี้ฟุตบอล เนื่องจากผู้ฝึกสอนกีฬารักบี้ฟุตบอลเป็นผู้ถ่ายทอดองค์ความรู้ที่สำคัญให้กับนักเรียนที่เป็น นักกีฬา ซึ่งการแข่งขันกีฬาก็ถือว่ากฎกติกาเป็นสิ่งสำคัญที่ครูผู้ฝึกสอนกีฬารักบี้ฟุตบอลควรมีความรู้ที่แม่นยำ และปฏิบัติอย่างเคร่งครัด หากผู้ฝึกสอนขาดความรู้เกี่ยวกับเรื่องของกฎและกติกาอาจทำให้เกิดปัญหา

ในการแข่งขันอีกทั้งอาจทำให้ผู้เล่นเกิดการบาดเจ็บระหว่างการแข่งขัน ซึ่งเป็นผลมาจากการขาดความรู้เกี่ยวกับกฎและกติกาการเล่น

1.2 ทักษะพื้นฐานเกี่ยวกับการเล่นกีฬารักบี้ฟุตบอล ผู้ฝึกสอนกีฬาควรมีความรู้และทักษะพื้นฐานเกี่ยวกับกีฬารักบี้ฟุตบอลเป็นอย่างดี การที่ผู้ฝึกสอนมีความรู้โดยเฉพาะเกี่ยวกับกีฬารักบี้ฟุตบอลจะเป็นผลดีต่อการเป็นผู้ฝึกสอนกีฬา ซึ่งสอดคล้องกับแลนกิน (Rankin, 1993) ได้กล่าวว่า การมีความรู้เกี่ยวกับกีฬาที่ตัวเองฝึกสอนกีฬาโดยเฉพาะ มีความสนใจความชอบในกีฬานั้นๆมีประสบการณ์ในเกมมีทักษะส่วนบุคคลในการนั้นๆ พอสมควร และสามารถแสดงหรือทำตัวอย่างได้เป็นอย่างดี อีกทั้ง Drake chamber (อ้างถึงใน Department of Physical Education, 2009) ที่สรุปการเป็นผู้ฝึกสอนที่ดีว่าจะต้องมีความรู้ และทักษะในกีฬาที่ตนเป็นผู้ฝึกสอนมีความสามารถในการสอน มีความรู้เกี่ยวกับการทำงานของร่างกาย และ (Jampra, P., 2013) ครูผู้ฝึกสอนกีฬาควรมีความรู้ในชนิดกีฬารักบี้ฟุตบอลเป็นอย่างดี ซึ่งเป็นส่วนสำคัญอันดับแรกเกี่ยวกับการเป็นครูผู้ฝึกสอนกีฬา

1.3 โภชนาการสำหรับกีฬารักบี้ฟุตบอล จากความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญและผู้ทรงคุณวุฒิด้านการเป็นผู้ฝึกสอนกีฬา และผู้ฝึกสอนกีฬารักบี้ฟุตบอล ครูผู้ฝึกสอนกีฬารักบี้ฟุตบอลในโรงเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา มีความรู้เกี่ยวกับเรื่องโภชนาการในการกีฬาเกี่ยวกับสารอาหารที่สำคัญในการเตรียมนักกีฬา ในช่วงการฝึกซ้อม ก่อนการแข่งขัน ระหว่างการแข่งขันและหลังการแข่งขัน ซึ่งสอดคล้องกับ (Jampra, P., 2013) ครูผู้ฝึกสอนกีฬาควรมีความรู้ความสามารถเบื้องต้นในการแนะนำอาหาร หรือสามารถจัดอาหารที่มีสารอาหารที่ดีและเหมาะสมกับนักกีฬา เพื่อให้อาหารสามารถไปช่วยซ่อมแซมส่วนที่ใช้งาน อีกทั้งเสริมสร้างพลังงาน เพื่อให้ร่างกายพร้อมสำหรับการแข่งขัน อีกทั้ง (Sapwarobol, S. et al., 2011) ได้กล่าวถึงสารอาหารที่จำเป็นต่อนักกีฬาดังนี้ สารอาหารกับการเพิ่มสมรรถนะในการแข่งขัน พบว่า สารอาหาร คือ สารเคมีที่มีอยู่ในอาหารให้ประโยชน์แตกต่างกันตามชนิดของสารอาหารนั้น สารอาหารที่ให้พลังงานแก่ร่างกาย ในการออกกำลังกายหรือเล่นกีฬาประกอบด้วยคาร์โบไฮเดรต โปรตีน และไขมัน ส่วนวิตามินและเกลือแร่ ถึงแม้ไม่ให้พลังงานกับร่างกายแต่จำเป็นต่อกระบวนการสร้างพลังงาน อาหารและโภชนาการที่เหมาะสมต่อการออกกำลังกายหรือการเล่นกีฬา คือ อาหารที่ประกอบด้วยสารอาหารทุกชนิดในปริมาณที่เหมาะสมกับการออกกำลังกายหรือกีฬานั้นๆ สารอาหารที่ให้พลังงานเหมาะสมกับนักกีฬา คือ คาร์โบไฮเดรต 55-60 โปรตีน 10-15 ไขมัน 20-25 ของพลังงานที่ร่างกายต้องการต่อวัน อย่างไรก็ตามในระหว่างออกกำลังกาย ร่างกายจะใช้สารอาหารชนิดใดเป็นแหล่งพลังงานขึ้นกับระยะเวลา และความหนักหรือความแรงของการออกกำลังกายหรือเล่นกีฬา นอกจากนั้นผู้ออกกำลังกายหรือนักกีฬาควรดื่มน้ำอย่างเพียงพอ ทั้งก่อนและหลังการเล่นกีฬา เพื่อทดแทนการสูญเสียเหงื่อเพื่อรักษาสมรรถนะของการออกกำลังกาย เพิ่มความทนทานและลดความอ่อนล้าจากการออกกำลังกาย

1.4 หลักการฝึกซ้อมกีฬารักบี้ฟุตบอล จากความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญและผู้ทรงคุณวุฒิด้านการเป็นผู้ฝึกสอนกีฬา ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการพัฒนาหลักสูตรและผู้ทรงคุณวุฒิด้านผู้ฝึกสอนกีฬารักบี้ฟุตบอล ครูผู้ฝึกสอนกีฬารักบี้ฟุตบอล ยังมีความรู้เกี่ยวกับหลักการฝึกกีฬายังไม่เพียงพอและไม่ทันสมัย อีกทั้งควรมี

ความรู้เกี่ยวกับหลักการฝึกกีฬาในแบบต่างๆ เพื่อเป็นการพัฒนาศักยภาพด้านร่างกายอย่างถูกต้องและ
ถูกวิธีของนักเรียน ซึ่งจะทำให้นักเรียนมีความสุขและสนุกในการฝึกในรูปแบบต่าง

1.5 การสร้างเสริมสมรรถภาพทางกายในกีฬารักบี้ฟุตบอล จากความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญและ
ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการเป็นผู้ฝึกสอนกีฬา ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการพัฒนาหลักสูตรและผู้ทรงคุณวุฒิด้านผู้ฝึกสอน
กีฬารักบี้ฟุตบอล การเสริมสร้างสมรรถภาพทางกายในนักเรียนเป็นสิ่งที่จำเป็นอย่างมาก เพราะนอกจาก
การแข่งขันแล้วบุคลิกภาพและสุขสมรรถนะที่ดีของนักเรียน

1.6 ความปลอดภัยและการป้องกันการบาดเจ็บในกีฬารักบี้ฟุตบอล จากความคิดเห็นของ
ผู้เชี่ยวชาญและผู้ทรงคุณวุฒิด้านการเป็นผู้ฝึกสอนกีฬารักบี้ฟุตบอล ได้ให้ความสำคัญเกี่ยวกับความปลอดภัย
เป็นอย่างมาก เพราะภาพลักษณ์ในกีฬารักบี้ฟุตบอลเป็นกีฬาปะทะที่มีความรุนแรง ซึ่งจะทำให้การบาดเจ็บ
จากการเล่น ซึ่งจะเป็นผลให้นักเรียนมีทัศนคติที่ไม่ดีต่อกีฬารักบี้ฟุตบอล ดังนั้นผู้ฝึกสอนควรมีความรู้
ในการในการป้องกันการบาดเจ็บที่อาจเกิดขึ้น และคำนึงถึงความปลอดภัยของนักเรียนที่มาเล่นหรือฝึกกีฬา
รักบี้ฟุตบอล อีกทั้งสามารถที่จะปฐมพยาบาลเบื้องต้นกับนักเรียนได้

1.7 การทดสอบและการประเมินสมรรถภาพทางกาย จากความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญและ
ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการเป็นผู้ฝึกสอนกีฬา ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการพัฒนาหลักสูตร และผู้ทรงคุณวุฒิด้านผู้ฝึกสอน
กีฬารักบี้ฟุตบอล ได้ให้ความคิดเห็นว่า ครูผู้ฝึกสอนกีฬารักบี้ฟุตบอลควรมีความรู้เกี่ยวกับด้านสมรรถภาพ
ทางกาย เพื่อเป็นการเป็นประเมินศักยภาพความสามารถทางร่างกายของนักเรียนก่อนการออกแบบการฝึก
การซ้อม หรือการแข่งขัน ซึ่งเป็นแนวทางการป้องกันการบาดเจ็บขั้นต้น อีกทั้งครูผู้ฝึกสอนกีฬารักบี้ฟุตบอล
ควรมีความรู้ความสามารถเบื้องต้นเกี่ยวกับการทดสอบสมรรถภาพทางกาย วิธีการทดสอบอย่างง่ายและ
ประหยัด

1.8 หลักการวางแผนการฝึกซ้อมและการเขียนแผนฝึกซ้อม จากความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ
และผู้ทรงคุณวุฒิด้านการเป็นผู้ฝึกสอนกีฬา ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการพัฒนาหลักสูตรและผู้ทรงคุณวุฒิด้าน
ผู้ฝึกสอนกีฬารักบี้ฟุตบอล ครูผู้ฝึกสอนกีฬารักบี้ฟุตบอลควรรู้หลักการเบื้องต้นในการวางแผนการฝึกซ้อมกีฬา
เพื่อเป็นการออกแบบการฝึกให้เหมาะสมกับนักเรียนรายบุคคลและนักเรียนรายกลุ่ม เพราะนักเรียนแต่ละคน
อาจมีความแตกต่างกันทั้งทางด้านทักษะกีฬา ด้านสมรรถภาพทางร่างกาย นอกจากนั้น คอนเลย์และโรเซนเน็ค
(Conley & Rozenek, 2001) แม็คอาเดิลและคณะ (McArdle et. al., 1996) ได้กล่าวว่า การวางแผนการ
ฝึกซ้อมกีฬาระยะยาวของกีฬารักบี้ฟุตบอล ซึ่งส่วนสำคัญคือเรื่องของการฝึกความแข็งแรงของกล้ามเนื้อ และ
หลักในการจัดโปรแกรมการฝึกให้กับนักกีฬา ควรแบ่งระยะเวลาของการฝึกเป็นสามระยะ คือ แม็คโครไซเคิล
เมโซไซเคิล และไมโครไซเคิล ซึ่งหมายถึง ระยะเวลาของการฝึกที่แบ่งเป็นปี เดือน สัปดาห์ และรายวัน
ตามวัตถุประสงค์ของการแบ่งระยะเวลาของการฝึกออกเป็นส่วนๆ ซึ่งประกอบด้วย ความหนักของการฝึก
ปริมาณของการฝึก ความถี่ของการฝึก จำนวนชุด จำนวนครั้ง และเวลาพัก เพื่อป้องกันปัญหาการซ้อมเกิน
ตลอดจนความเบื่อหน่ายที่เกิดขึ้นจากการฝึก นอกจากนั้นยังมีการเปลี่ยนแปลงกิจกรรมการฝึกให้มีความ
หลากหลาย และ (Jampra, P., 2013) การวางแผนการฝึกซ้อมและการเขียนแผนฝึกซ้อมเป็นหัวใจ

ที่สำคัญในระดับมากที่สุดของการเป็นครูผู้ฝึกสอนกีฬาที่จะทำให้ประสบความสำเร็จ อีกทั้งการวางแผนยังช่วยให้ทราบถึงระยะการดำเนินการในการเดินทางไปยังเป้าหมายของครูผู้ฝึกสอนกีฬาที่วางเอาไว้

2. จากข้อมูลค่าเฉลี่ยคะแนนด้านความรู้ ด้านเจตคติ และด้านการปฏิบัติของผู้เข้ารับการฝึกอบรมเรื่องผู้ฝึกสอนกีฬารักบี้ฟุตบอลในโรงเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา พบว่าทั้งด้านความรู้ ด้านเจตคติ และด้านการปฏิบัติ ผู้เข้ารับการฝึกอบรมสามารถทำคะแนนหลังเข้ารับการฝึกอบรม และระยะติดตามผล ได้สูงกว่าระยะก่อนเข้ารับการฝึกอบรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยสามารถอภิปรายแต่ละประเด็นได้ดังนี้

2.1 ด้านความรู้เรื่องผู้ฝึกสอนกีฬารักบี้ฟุตบอลในโรงเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา พิจารณาจากแบบวัดความรู้ ข้อมูลแสดงให้เห็นว่าหลังเข้ารับการฝึกอบรมผู้เข้ารับการฝึกอบรมมีความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการเป็นครูผู้ฝึกสอนกีฬารักบี้ฟุตบอลในโรงเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษามากขึ้น หรือก่อนเข้ารับการฝึกอบรมผู้เข้ารับการฝึกอบรมอาจได้รับความรู้พื้นฐานในการเป็นครูผู้ฝึกสอนกีฬารักบี้ฟุตบอลที่ผิด แสดงให้เห็นว่าหลักสูตรฝึกอบรมครูผู้ฝึกสอนกีฬารักบี้ฟุตบอลในโรงเรียนระดับชั้นมัศึกษามีเนื้อหาสาระที่ตอบสนองความต้องการด้านความรู้ของผู้เข้ารับการฝึกอบรม ได้แก่ ทักษะพื้นฐานของกีฬารักบี้ฟุตบอล การเสริมสร้างสมรรถภาพทางร่างกาย และหลักการฝึกซ้อมกีฬารักบี้ฟุตบอล

พิจารณาจากแบบวัดความรู้ พบว่า แบบวัดความรู้ข้อที่มีค่าเฉลี่ยของคะแนนระยะติดตามผลสูงกว่าหลังเข้ารับการฝึกอบรม แสดงให้เห็นว่าหลังเข้ารับการฝึกอบรม 4 สัปดาห์ ผู้เข้ารับการฝึกอบรมได้ศึกษาหาความรู้เพิ่มเติม แสดงให้เห็นจากพัฒนาการของคะแนนในระยะติดตามของหัวข้อเหล่านี้สูงขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับ เครียนีย์ และซี (Kearney & See, 2017) ศึกษาความเข้าใจผิดของความรู้และเจตคติที่มีต่อการบาดเจ็บสมองของนักกีฬารักบี้ฟุตบอล พบว่าแม้แนวโน้มด้านความรู้และเจตคติต่อการบาดเจ็บสมองของนักกีฬาส่วนใหญ่จะอยู่ในระดับดี แต่ยังพบผู้เล่นกีฬารักบี้ฟุตบอลที่เข้าใจผิด และมีเจตคติที่ไม่ถูกต้องจำนวนมาก แสดงให้เห็นว่าทั้งผู้เล่นและผู้ฝึกสอนกีฬารักบี้ฟุตบอลยังมีความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการบาดเจ็บของสมองไม่เพียงพอ การมีความรู้พื้นฐานเรื่องความปลอดภัยและการป้องกันการบาดเจ็บจึงเป็นสิ่งสำคัญสำหรับผู้ฝึกสอนกีฬารักบี้ฟุตบอลอย่างมาก อีกทั้ง มาชิโก และคณะ (Mashiko et. al., 2004) ศึกษาผลของสมรรถภาพทางกายของนักกีฬารักบี้ฟุตบอลระดับมหาวิทยาลัยหลังเข้ารับการฝึกร่างกายช่วงฤดูร้อน พบว่าหลังเข้ารับการฝึกร่างกายนักกีฬารักบี้ฟุตบอลมีการบาดเจ็บของกล้ามเนื้อ สูญเสียอิเล็กโทรไลต์เนื่องจากสูญเสียเหงื่อ และมีการเปลี่ยนแปลงของระบบภูมิคุ้มกัน จากงานวิจัยนี้แสดงให้เห็นว่าผู้ฝึกสอนกีฬารักบี้ฟุตบอลที่ขาดความรู้ด้านการเสริมสร้างสมรรถภาพทางกายที่ถูกต้อง อาจส่งผลเพิ่มความเสี่ยงการบาดเจ็บให้นักกีฬาขณะลงแข่ง และส่งผลต่อความสำเร็จของการแข่งขัน

2.2 กิจกรรมที่ส่งเสริมการพัฒนาด้านเจตคติเรื่องผู้ฝึกสอนกีฬารักบี้ฟุตบอลในโรงเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา พิจารณาจากแบบวัดเจตคติ พบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนหลังการเข้ารับการฝึกอบรมสูงกว่าก่อนการเข้ารับการฝึกอบรม จากข้อมูลพื้นฐานระบุว่าผู้เข้ารับการฝึกอบรมส่วนมากมีประสบการณ์ในการสอนพลศึกษาอยู่ในช่วง 5-10 ปี ซึ่งถือว่ามีความประสบการณ์น้อย ทำให้ความเข้าใจกีฬารักบี้ฟุตบอลอาจไม่เพียงพอ ดังนั้นหลังเข้ารับการฝึกอบรม ผู้เข้ารับการฝึกอบรมมีความรู้ความเข้าใจพื้นฐานที่ดีขึ้นทั้งภาคทฤษฎีและ

ภาคปฏิบัติในเรื่องกฎ กติกาของกีฬารักบี้ฟุตบอล ทักษะพื้นฐานของการเล่นกีฬารักบี้ฟุตบอล รวมทั้งการเล่นเป็นทีม ซึ่งมีจำนวนชั่วโมงของการฝึกอบรมมาก นอกจากนี้การฝึกเป็นทีม การทำกิจกรรมเป็นกลุ่ม แลกเปลี่ยนความคิดเห็นร่วมกัน ให้กำลังใจซึ่งกันและกัน ทำให้เกิดการเสริมแรงทางบวก นำมาซึ่งความเข้าใจอันดีระหว่างสมาชิกในทีม ส่งผลให้คะแนนเจตคติทั้งด้านความรู้ จิตใจ และสังคมเพิ่มสูงขึ้นภายหลังเข้ารับการฝึกอบรม แสดงให้เห็นว่าหลักสูตรฝึกอบรมครูผู้ฝึกสอนกีฬารักบี้ฟุตบอลในโรงเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา มีเนื้อหาสาระที่ส่งเสริมการพัฒนาเจตคติที่ดีต่อการเป็นครูผู้ฝึกสอนกีฬารักบี้ฟุตบอลในด้านสังคม จิตใจ และความรู้ ในระยะหลังเข้ารับการฝึกอบรม

ค่าเฉลี่ยของคะแนนแบบวัดเจตคติดังกล่าวลดลงต่ำกว่าหลังเข้ารับการฝึกอบรม แสดงให้เห็นว่า หลังเข้ารับการฝึกอบรม 4 สัปดาห์ แสดงให้เห็นว่าหลักสูตรฝึกอบรมครูผู้ฝึกสอนกีฬารักบี้ฟุตบอลในโรงเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา มีเนื้อหาสาระที่ส่งเสริมการพัฒนาเจตคติที่ดีต่อการเป็นครูผู้ฝึกสอนกีฬารักบี้ฟุตบอล ในด้านร่างกาย ความรู้ และอารมณ์ในระยะติดตามผล

อย่างไรก็ตามแบบวัดเจตคติข้อที่มีค่าเฉลี่ยของคะแนนระยะติดตามผลต่ำกว่าหลังเข้ารับการฝึกอบรม ซึ่งล้วนเป็นคำถามเชิงบวก อาจเนื่องจากหลังจบการฝึกอบรม 4 สัปดาห์ ผู้เข้ารับการฝึกอบรมขาดแรงกระตุ้น หรือแรงจูงใจในการเล่นกีฬา ได้รับความรู้เกี่ยวกับการเป็นครูผู้ฝึกสอนกีฬารักบี้ฟุตบอล ในด้านลบ ทำให้เจตคติเชิงบวกเกี่ยวกับการเป็นครูผู้ฝึกสอนกีฬารักบี้ฟุตบอลลดลง การทำให้เจตคติที่ดียังมีความคงทนในหัวข้อดังกล่าวจึงต้องอาศัยการจัดการฝึกอบรมที่ทำต่อเนื่อง หรือมีการสร้างเครือข่ายที่ให้ข้อมูลข่าวสาร และมีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นร่วมกันอย่างต่อเนื่อง เพื่อส่งเสริมเจตคติที่ดีต่อการเป็นครูผู้ฝึกสอนกีฬารักบี้ฟุตบอลในด้านต่างๆ ต่อไป ผลการวิจัยสอดคล้องกับ (Wattana Sutthipan, 2005) กล่าวว่า เจตคติจะเกิดขึ้นได้จากความสนใจ การกระตุ้น เกิดความตระหนัก เกิดการตอบสนองและให้ค่ากับสิ่งนั้น อีกทั้ง ซิมบาโด และเอ็บบ์เซน (Zimbardo & Ebbesen, 1970) (อ้างถึงใน Boonniphath, P., 1988) ถึงองค์ประกอบของเจตคติว่าประกอบด้วยความรู้ ความรู้สึก และพฤติกรรม นั่นคือการที่บุคคลมีทัศนคติต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใดต่างกัน ก็เนื่องมาจากบุคคลมีความเข้าใจ มีความรู้สึกหรือมีแนวคิดแตกต่างกันนั่นเอง เจตคติอาจอยู่ในทางบวกและทางลบ ซึ่งขึ้นอยู่กับประสบการณ์ และการเรียนรู้ ซึ่งในงานวิจัยนี้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมเกิดเจตคติที่ดีขึ้นเนื่องจากหลักสูตรฝึกอบรมครูผู้ฝึกสอนกีฬารักบี้ฟุตบอลมีองค์ประกอบสำคัญทั้งสามครบถ้วน และเคย์แมน (Kelman, 1967) ได้อธิบายถึงการเปลี่ยนแปลงเจตคติโดยมีความเชื่อว่าการเปลี่ยนแปลงเจตคติประกอบด้วย 3 ประการ คือ 1) การยินยอม 2) การเลียนแบบ 3) ความต้องการที่อยากจะเปลี่ยน นอกจากนี้ องค์ประกอบต่างๆ ในกระบวนการสื่อสาร เช่น คุณสมบัติของผู้ส่งสารและผู้รับสาร ลักษณะของข่าวสาร ตลอดจนช่องทางในการสื่อสารล้วนแล้วแต่มีผลกระทบต่อการเปลี่ยนแปลงเจตคติได้ทั้งสิ้น ซึ่งสอดคล้องกับคะแนนด้านเจตคติของผู้เข้ารับการฝึกอบรมที่สูงขึ้นในระยะหลังเข้ารับการฝึกอบรม และระยะติดตามผล นอกจากนี้ เฮ็นดริกและซาร์เรมบ็อค (Hendricks & Sarembok, 2013) ที่ศึกษาเจตคติของผู้ฝึกสอนกีฬารักบี้ฟุตบอลที่มีต่อการป้องกันการบาดเจ็บอันเกิดจากการแท็คเกิ้ลพบว่า ผู้ฝึกสอนกีฬารักบี้ส่วนใหญ่ให้ความสำคัญกับเทคนิคที่ช่วยป้องกันการบาดเจ็บ มีความต้องการความรู้และเข้ารับการฝึกอบรมเทคนิค

เพื่อลดหรือป้องกันอาการบาดเจ็บ อันจะส่งผลลดจำนวนผู้เล่นที่บาดเจ็บระหว่างการแข่งขัน และทำให้ผู้เล่นมีเจตคติที่ดีต่อกีฬารักบี้ฟุตบอลมากขึ้น สอดคล้องกับ วิลเคย์และคณะ (Wilke et al, 2018) ที่ศึกษาเจตคติและการปฏิบัติของโค้ชกีฬาบาสเกตบอลที่มีต่อการป้องกันการบาดเจ็บ งานวิจัยนี้พบว่ามีเพียง 1 ใน 3 ทีมบาสเกตบอลเท่านั้นที่ผู้ฝึกสอนกีฬาทำการทดสอบสมรรถภาพของร่างกายผู้เล่นอย่างเป็นระบบ เพื่อประเมินความเสี่ยงในการบาดเจ็บก่อนการแข่งขัน ผู้ฝึกสอนกีฬาส่วนมากแสดงความคิดเห็นว่าการทดสอบความแข็งแรงและสมดุลเป็นสิ่งสำคัญที่สุดในการป้องกันการบาดเจ็บ อย่างไรก็ตามรูปแบบการทดสอบที่ผู้ฝึกสอนกีฬาให้ข้อมูลไม่สัมพันธ์โดยตรงกับผลลัพธ์เรื่องการป้องกันการบาดเจ็บ และพบว่าผู้ฝึกสอนกีฬาส่วนมากไม่ได้นำความรู้ที่ได้รับเรื่องการป้องกันการบาดเจ็บเบื้องต้นมาใช้จริง จึงเป็นสิ่งสำคัญมากที่ผู้ฝึกสอนกีฬาต้องมีเจตคติที่ดีและมีความรู้ที่ถูกต้องเพื่อลดการบาดเจ็บระหว่างการแข่งขัน

2.3 กิจกรรมที่ส่งเสริมการพัฒนาด้านการปฏิบัติของผู้ฝึกสอนกีฬารักบี้ฟุตบอลในโรงเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา ค่าเฉลี่ยของคะแนนแบบประเมินการปฏิบัติหลังการเข้ารับการฝึกอบรมสูงกว่าก่อนการเข้ารับการฝึกอบรม ข้อมูลข้างต้นแสดงให้เห็นว่าก่อนเข้ารับการฝึกอบรมผู้เข้ารับการฝึกอบรมยังขาดการปฏิบัติจริง เรื่องการวางแผนการฝึกซ้อมอย่างเป็นรูปแบบ การเสริมสร้างสมรรถภาพทางร่างกาย โภชนาการ ทักษะพื้นฐานความปลอดภัยและการป้องกันการบาดเจ็บ การประเมินและทดสอบสมรรถภาพทางกาย อันเนื่องมาจากการขาดความรู้ความเข้าใจพื้นฐาน ขาดการสังเกตตนเอง และประเมินตนเอง แต่คะแนนที่สูงขึ้นแสดงให้เห็นว่าหลักสูตรฝึกอบรมครูผู้ฝึกสอนกีฬารักบี้ฟุตบอลในโรงเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา มีเนื้อหาสาระที่ส่งเสริมการพัฒนาการปฏิบัติอันเกิดจากการเรียนรู้ตามเนื้อหาสาระของหลักสูตรฝึกอบรมที่เน้นให้มีการปฏิบัติจริง ทำให้หลังจากเข้ารับการฝึกอบรม ผู้เข้ารับการฝึกอบรมตระหนักและเล็งเห็นถึงความสำคัญของการปฏิบัติตามเนื้อหาสาระของหลักสูตรฝึกอบรมครูผู้ฝึกสอนกีฬารักบี้ฟุตบอลในโรงเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา

และค่าเฉลี่ยของคะแนนแบบประเมินการปฏิบัติระยะติดตามผลสูงกว่าหลังเข้ารับการฝึกอบรม จากข้อมูลชี้ให้เห็นว่าผู้เข้ารับการฝึกอบรมมีการปฏิบัติหัวข้อเรื่องสมรรถภาพทางกายเพิ่มสูงขึ้น ได้แก่ การฝึกความคล่องแคล่วว่องไว การทดสอบสมรรถภาพทางกายให้แก่ผู้เล่น นอกจากนี้ยังมีการหาความรู้เกี่ยวกับหลักการฝึกกีฬาในรูปแบบต่างๆ เพิ่มเติม แสดงให้เห็นว่าหลักสูตรฝึกอบรมครูผู้ฝึกสอนกีฬารักบี้ฟุตบอลในโรงเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา สามารถทำให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมสังเกตพฤติกรรมตนเอง ตระหนักและเล็งเห็นถึงความสำคัญของสมรรถภาพทางกายของผู้เล่น และมีพัฒนาการการปฏิบัติเรื่องสมรรถภาพทางกายสูงขึ้นในระยะติดตามผล โดยซูลิแวนและมาร์ลโซ (Sullivan & Malcho, 2017) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับการบาดเจ็บของสมองในนักกีฬา พบว่าผู้ฝึกสอนกีฬาขาดความรู้อย่างมากในเรื่องอาการบาดเจ็บทางสมอง มีความสามารถในการประเมินการบาดเจ็บที่สมองเบื้องต้นในระดับต่ำ และขาดความรู้แนวทางในการปฏิบัติเมื่อต้องการนำนักกีฬาที่เคยได้รับบาดเจ็บลงสนามอีกครั้ง และพบว่ามีผู้ฝึกสอนกีฬาเพียง 10 เปอร์เซ็นต์เท่านั้นที่ชี้แจงนักกีฬาเกี่ยวกับการบริหารจัดการระหว่างการแข่งขันเพื่อลดความเสี่ยงเรื่องการบาดเจ็บทางสมองก่อนลงสนาม นอกจากนั้น ไกลน็อตติและคณะ (Gianotti et. al., 2007) ที่ศึกษาการให้ความรู้ของการให้ความรู้เรื่องการป้องกันการบาดเจ็บแก่ผู้ฝึกสอนกีฬารักบี้ฟุตบอลผ่านการจัดโปรแกรมฝึกอบรม พบว่า

5 ปี หลังจากผู้ฝึกสอนกีฬารักบี้ฟุตบอลในนิวซีแลนด์เข้าร่วมโปรแกรมรักบี้สแมทท์ ส่งผลให้จำนวนนักกีฬาที่บาดเจ็บลดลง และพบพฤติกรรมความปลอดภัยในสนามที่สูงขึ้นโดยเฉพาะระหว่างการแข่งขัน สก๊อต และ การรัด จากงานวิจัยข้างต้นแสดงให้เห็นความสอดคล้องกับผลงานวิจัยที่ว่าผู้เข้ารับการฝึกอบรมจำนวนมากยังขาดความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับความปลอดภัยและการป้องกันการบาดเจ็บ เนื่องจากความรู้พื้นฐานมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง อันจะส่งผลให้การปฏิบัติการเป็นครูผู้ฝึกสอนกีฬารักบี้ฟุตบอลดีขึ้น

สรุปได้ว่าหลักสูตรฝึกอบรมครูผู้ฝึกสอนกีฬารักบี้ฟุตบอลในโรงเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา มีเนื้อหาสาระที่สอดคล้องกับความต้องการของผู้เข้ารับการอบรม และมีประสิทธิภาพในการเพิ่มความรู้ สร้างเจตคติที่ดี และส่งเสริมการปฏิบัติให้แก่ผู้เข้ารับการฝึกอบรมในการเป็นครูผู้ฝึกสอนกีฬารักบี้ฟุตบอลในโรงเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาที่ดี

ข้อเสนอแนะในการวิจัย

จากการวิจัยดังกล่าว ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังต่อไปนี้

1. ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัย

1.1 หน่วยงานที่รับผิดชอบในการพัฒนาบุคลากรทางการศึกษา ด้านครูพลศึกษา สามารถนำวิธีการฝึกอบรมในภาพรวมไปปรับใช้ในการฝึกอบรมกีฬารักบี้ฟุตบอลหรือชนิดกีฬาอื่นๆ

1.2 สมาคมรักบี้ฟุตบอลแห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์ สามารถนำผลการพัฒนาหลักครั้งนี้ไปพัฒนาต่อให้เป็นหลักสูตรที่เหมาะสมกับการพัฒนาผู้ฝึกสอนกีฬารักบี้ฟุตบอล ทั้งเรื่องของเนื้อหาสาระของหลักสูตรฝึกอบรม โครงสร้างของหลักสูตรฝึกอบรม และควรพัฒนาปรับปรุงเครื่องมือในการติดตามผล ทั้งด้านความรู้ ด้านเจตคติ และด้านการปฏิบัติ

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมครูผู้ฝึกสอนกีฬารักบี้ฟุตบอลในโรงเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา จากการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมครั้งต่อไป ควรเพิ่มจำนวนแบบวัดในแต่และด้านให้มีหลายแบบวัดเพื่อไม่ให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมเกิดการเรียนจากแบบวัดในด้านต่างๆ

กิตติกรรมประกาศ

ผู้วิจัยขอขอบคุณบัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ที่มอบทุนอุดหนุนวิทยานิพนธ์สำหรับนิสิต และผู้ทรงคุณวุฒิและผู้เชี่ยวชาญทุกท่านที่เสียสละเวลาให้ข้อเสนอแนะ ตรวจสอบแก้ไขข้อมูล และให้ความร่วมมือตอบอย่างดียิ่งต่อการวิจัยครั้งนี้

Reference

- Attachoo, A. (1995). *Principles of Training*. Bangkok: Thai Wattana Panich. [in Thai].
- Bearchamp, George A. (1981). *Curriculum Theory*. Ed 3rd. Illinois. The Kagg.
- Boonniphath, P. (1988). *Attitude*. Bangkok: Thai Wattana Panich. [in Thai].
- Chantavanich, S. (2010). *Social Theory*. Bangkok: Chulalongkorn University. [in Thai].
- Conley, M. S., & Rozenek, R. (2001). Health Aspects of Resistance Exercise and Training. *Journal of strength and Conditioning Research*, 23(6).
- Department of Physical Education. (2009). *Trainer training course*. Bangkok: Department of Physical Education. [in Thai].
- Department of Physical Education. *Academic Journal of Faculty of Sports Science, Chulalongkorn University*. 14(3) 1-12 (September–December 2013) [in Thai].
- Gianotti, S. M., Quarrie, K. L., & Humec, P. A. (2009). Evaluation of RugbySmart A rugby union community injury prevention programme. *J Sci Med Sport*. 12: 371-375.
- Goldstein, I. L., & Ford, J. K. (2002). *Training in organizations: Needs assessment, development, and evaluation* (4th ed.). Belmont, CA: Wadsworth.
- Hendricks, S. & Sarembock, M. (2013). Attitudes and behaviours of top-level junior rugby union coaches towards the coaching of proper contact technique in the tackle a pilot study. *SAJSM* 25: 8-11.
- Jampra, P. (2013). A Development of Professional Standards of Football Coaches for Department of Physical Education. *Academic Journal of Faculty of Sport Science, Chulalongkorn University*. 14(...) 1-2 (September-December 2013)
- Kearney, P. E. & See, J. (2017). Misunderstandings of concussion within a youth rugby population. *J Sci Med Sport* 20: 981-985.
- kelman, H. C. (1967). *Compliance Attitude Theory and Measurement*. New York; John Wilry and Sons Inc.
- Krech, D., & Richard S., (1948). *Theory and problem of Social Phychology*. London: McGraw-Hill.
- Mashiko, T., Umeda, T., Nakaji, S., & Sugawara, K. (2004). Effects of exercise on the physical condition of college rugby players during summer training camp. *Br J Sports Med*. 38: 186–190.
- McArdle, D., Katch, F. I., & Katch, V. L. (1996). *Exercise physiology*. Baltimore: William & Wikins.
- Nadler, L., & Nadler, Z. (1989). *Developing human resources*. San Francisco: Jossey-Bass.
- Phutchan, P (2004). *Testing and evaluation in physical education*. Bangkok: O S Printing House. [in Thai].

- Pilantha O Vat, A. (2009). *Persuasive communication*. Bangkok: Chulalongkorn University. [in Thai].
- Pienchob, V. (2018). *Including articles on philosophy, principles, teaching methods and evaluation of physical evaluation*. Bangkok: Chulalongkorn University. [in Thai].
- Prevention and use of related methods in professional basketball: A survey. *US National Library of Medicine Jul. 32* : 133-139.
- Rankin, C. (1993). *Sport and leisure*. London: Bowker Saur.
- Samitthikrai, C. (2015). *Training personnel in the organization*. Bangkok: Chulalongkorn University. [in Thai].
- Sapwarobol, S. Adisakwatana, S. & Ngamukote, S. (2011). Nutrints for enhancing performance ability. *Journal of Sports Science and Health*, 12(1), 7–14. [in Thai].
- Saylor, G. J., & Alexander, W. M. (1974). *Planing Curriculum for Schools*. New York: Holt Rinchart and Winston.
- Saylor, J. G., Alexander, W. M., & Lewis, A. J. (1981). *Curriculum Planing for The Better Teaching and Learning*. New York: Holt Rinehart and Winston.
- Srichatphimuk, S.(1990). *Organization planning and human resource planning*. Nonthaburi: Sukhothai Tammathirat. Nonthaburi: Sukhothai Thammathirat Open University Printing Factory. [in Thai].
- Sullivan, L. & Molcho, M. (2018). What do coaches want to know about sports-related concussion: A needs assessment study. *J Sport Health Sci. 7*: 102108.
- Taba, H. (1962). *Curriculum Development: Theory and Practice*. New York: Hartcourt Brance and World.
- Tyler, R. W. (1949). *Basic Principles of Curriculum and Instruction*. Chicago: The University of Chicago Press.
- Tyler, R. W. (1957). *Basic Principles of Curriculum and Instruction*. Chicago: University of Chicago Press.
- Wexley, K. N. & Latham, G. P. (1991). *Developing and Training Human Resources in Organizations*. Harper Collins.
- Wilke, J., Niederer, D., Vogt, L., & Banzer, W. (2018). Head coaches' attitudes towards injury prevention and use of related method in professional basketball: A survey. US National. *Library of Medicine Jul.* : 133-139.

Received : 10 August 2018

Revised : 2 November 2018

Accept : 28 December 2018